

Director: EN MIQUEL GRIVÉ

Any X

Sant Celoni, 9 de Maig de 1936

Núm. 389

Els serveis de Correus

En el nostre país, quan un servei depèn de les corporacions públiques que el regeixen, és proverbial de que tots els ciutadans tinguin de queixar-se de les deficiències o del comportament incorrecte i poc servicial dels seus empleats, que la major part ténen més fums de manar que un capità general.

Doncs bé, cal fer excepció amb el Servei de Correus, si hi han falles, serà en el material un xic antiquat, però en quan al Personal s'ha de convenir que tot i percebre pagues o emoluments ben raquífics, s'esforça en servir al públic bé i de pressa.

Molts anys fa que el comentarista tracta constantment amb els correus i sempre ha trobat tota mena de facilitats i orientacion adients al servei, tant, que al sentir una queixa dels carters, no pot més que somriure incrèdulament. Coneix pràcticament moltes de les falles que l'interessat acostuma a carregar el mort als Correus.

Ara mateix el nostre actiu carter En Felip Portillo ens ha remès la següent nota, que per si sola es fa el comentari:

Abans de firar la carta a la Bústia, comprovi:

Primer: Si la direcció del sobre és completa i que es llegeixi bé.

Segon: Si els segells estan ben enganxats i col·locats amb preferència a l'angle superior del sobre.

Tercer: Si ha escrit darrera el sobre les seves pròpies senyes, a fi que sia possible retornar-li la carta, en cas de que no fos trobat el destinatari o bé s'hagués absentat sense deixar la direcció del nou domicili. Aquest requisit és de verdadera importància, puix que les cartes que els maquen aqueixes altres senyes no poden ésser entregades i són les úniques que es perden.

Qui es pren la molèstia de complir aquests requisits, que només costen un minut de treball, pot tenir la seguretat que la carta confiada als Correus serà entregada, i si per qualsevol causa no pot ésser-ho, tornarà a poder de la persona que l'ha enviada.

Això tan senzill, es soluciona amb sobres impressos o simplement posant les senyes darrera del qui envia la carta. La deixadesa o ignorància dels que escriuen, fa que cada any s'hagin de cremar **més d'un MILIO de cartes** confiades al correu, que no s'ha trobat qui havia de rebre-les i el que l'ha escrita ha sigut tan deixat que tampoc hi ha posat la seva adreça per retornar-la-hi.

Tanta deixadesa ens aclapara!